

INKARNÁCIÓ - RE-INKARNÁCIÓ

Többször él az ember a Földön?

Újra testet-öltés, vagy megszállottság?

Az angyalok földi útja

**János evangélium 14/21 ígérete alapján
prófétai módon kapta és írta:**

BERTHA DUDDE

Ezek az írások valláson felülállók!

Valláshoz tartozástól nem akarnak senkit eltéríteni, sem valami vallási közösségre rábeszélni.
Megjelenésük egyedüli oka, hogy Isten szavát – amit Ján. Ev. 14,21 ígérete alapján ad nekünk a mai időkben –
az embereknek hozzáférhetővé tegye.

Ján.14,21: Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem.
Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Német eredetiből fordította, és közreadja:

G. Szieger Magda
1913 - 2001

TARTALOMJEGYZÉK

Újra-megtestesülés - Világosság-beli lény - Misszió
Felvilágosítás a re-inkarnációról - Jézus és megváltás
Az újra-megtestesülés tana - Tévtanítás - Csillagok
Az újra-megtestesülés tanítása - /Tántra kinyilatkoztatás/
Az újra-megtestesülés tanáról
Reinkarnáció – I.
Reinkarnáció II.
Az újra-megtestesülés tana téves - Törvény
Vakhit – Szellemi munkacsoport
Egy megváltó-periódusban a fejlődés minden fázisa egyszeri Világosság-beli
lények megtestesülése - Misszió - Istengyermekség
Újra megtestesülés vagy megszállottság ?
Faji kérdések - Újra megtestesülési tanok
Az angyal-lények földi útja
A világosság-beli lényeknek megtestesüléséről
Megtestesült Világosság-beli lény — Szellemi vezető missziója
Sátáni hatások - A megtestesült a Világosság-beli lények ellenhatása
Megtestesült Világosság-beli lények - Szellem tevékenység - Médiumi átvitel
A végidőben sok világosság-beli lény megtestesül
A megtestesült világosság-beli lények segítőkészsége

Engedélyezett a minden változtatás nélküli, és a forrás megjelölésével készült, fejezetenkénti fordítás és nyomtatás.

2007.

Újra-megtestesülés - Világosság-beli lény - Misszió

Soha nem engedek senkit tévedésbe jutni, ha az igazság után vágyódik. Ahol hiányzik a helyes ismeret, ahol hibás elképzelések vannak, ott magam világosítalak fel, mert nem akarom, hogy tévesen gondolkodjatok.

Bár a földi élet rövid, de nincs annyira röviden kimérve, hogy ne válhatnátok ez idő alatt üdvözültekké. Lényeteket teljesen megváltoztathatjátok a földi élet alatt. Teljesen levetkőzhetitek az önszeretetet – amely még nagyon fejlett a földi élet kezdetén, – és önzetlen szeretetté változtathatjátok. Ezáltal olyan érettségi fokra juthattok, hogy bemehettek a világosság szférájába és boldogok lehettek.

A Szellemi Birodalomban a boldogság fokozatai nagyon különbözők. Ez a fok mindig a lélek minőségétől függ – tehát, hogy milyen mértékben képes felvenni a világosság sugárzását amely közvetlenül éri. Ez a sugárzás tőlem indul, tehát feltételezi, hogy jelen vagyok és velem való egyesülést jelent. Ez csak azzal a lényel mehet végbe, aki már szeretetté vált. A szeretet foka tehát meghatározza a boldogság fokát is. A szeretetnek ezt a fokát már a Földön el lehet érni és így a földről mint az én igaz gyermekem távozhat. Ekkor határtalan boldogság a sorsa. Ha erre a tökéletességre nem is jut el valaki, de lelkét a Földön mégis fénybefogadóvá teheti.

Tehát elérte földi célját, a próbát letette, akarata felém forduló és ezt szeretet-cselekedeteivel be is bizonyította. A Világosság Birodalma lelkét magába fogadja – és majd itt magasabbra fejlődhet. De SOHA NEM ÉRI EL AZT A FOKOT, amit a komolyan törekvő ember a Földön elérhet. Annak a lelkét én kerítettem hatalmamba és fényem sugarai már nem találnak ellenállásra. A lélek kikristályosodott a szeretet által és világosságom teljesen átjárhatja.

Most azt is megérthetitek, hogy a boldogságnak EZ A FOKA csak egy földi életet kívánhat előfeltételül – különben lecsökken az érdeme. Megérthetitek, hogy a Földön a velem való egyesülés csak teljesen szabad akarattal és minden erő érvényesítésével érhető el. A kapott boldogság a magát nekem maradéktalanul átadás ellenajándéka, mert én is a magam osztatlan szeretetével jutalmazom. Ebből következik – igazságtalanság lenne részemről, ha ugyanezt a jutalmat adnám AZOKNAK a lelkeknek is, akik a földi életet nem használták ki így.

Az érlelődésre minden embernek egyforma lehetősége van; minden segédeszköz a rendelkezésére áll és a kegyelmeket is minden mértékben kérheti, illetve felhasználhatja. Az akarat helyes használatával minden ember célhoz érhet, hogy tökéletes legyen, mert csak szeretetté kell átalakulnia. Szeretetet pedig minden ember GYAKOROLHAT, csak akarnia kell. Valóban, nem kérek semmit az embertől amit ne lehetne teljesíteni, mert JÉZUS

KRISZTUS segítsége is mindenkinek rendelkezésére áll. Ez abból adódik, hogy olyan segítséget kap — ami az akaratot tetté változtatja.

Ha akarna — minden ember üdvözülhetne. Ebből következik, hogy a helyes akaratot meg kell jutalmazni.

Erre a lélekre a szellemi világban másképpen kell gondolni — mint az olyanra, aki a földi élet ideje alatt hanyag volt az önnevelésben, aki a tökéletességre való törekvést nem vette elég komolyan. — Érthető, hogy az ilyen lélek más világossági fokon áll — bár őt is üdvözültnek mondják, hiszen a sötétségből, azaz a teljes ismerethiány állapotából magasra lendült — még ha gyengébb fokon is — de fénybefogadó lett.

A túlvilági birodalomban a lélek mindig nagyobb boldogságra juthat — állandóan éri a fény sugárzás, és az fényáteresztő fokát megnöveli. Ez magyarázza, hogy fölösleges a Földön újból testet öltetni azért, hogy kiérlelődjön. És céltalan is. A lélek megint visszaemlékezés nélkül kerülne a Földre, megint a szabad akarata lesz a döntő — az pedig lefelé is dönthet — és veszélybe kerülhet a már elért fényáteresztő foka. Ezzel szemben a lélek a túlvilágon megtartja, ami egyszer már a birtokában van, és azzal a legbiztosabb módon, eredményesen dolgozhat. Egy világosság-beli lény visszatérése a Földre, hogy ott valami missziót elvégezzen — az irgalom és szeretet legnagyobb tette — mert minden szabaddá lett léleknek elviselhetetlennek tűnik a testbeöltözés; ha már van egy csöpp kis ismerete. Az a lény, aki a Földet tökéletlen állapotban hagyta el, tehát még a legsötétebb sötétségben van — földközelen tartózkodik, és többnyire nem is tudja, hogy nincs már földi élete. Rettenetes nagy a Föld anyagi javai utáni vágya. Egy ilyen lényt nem volna sem bölcs, sem szeretetteljes dolog visszahelyezni a Földre, mert akarata soha nem törekedne arra, hogy magasabbra fejlődjön. Az anyag utáni vágyat le kell győzni, és ezt a Földön sokkal nehezebb megtenni, mint a túlvilágon. Ott a lények felismerhetik, hogy az anyag nem valóságos — és az attól való eloldódás már a magasabbra jutás kezdetét jelenti.

A lény a légcsekélyebb ismeret birtokában is igen jól érzi magát szellemi állapotában és nem kívánja vissza a földi lét bilincseit. Ennek a csekély, de az igazságnak megfelelő tudás birtoklása már boldoggá teszi a lényt — mert szellemi kincsével munkálkodni tud. Tehát hajtja a szeretet, hogy ismeretéből másnak is adjon — azoknak a lelkeknek, akik még ínséges állapotban vannak. Minden szerető tett megemeli a hozzá érkező világosság-áramlatot — ezzel megnöveli tudását és boldogságát. Az ilyen lény ezt a szellemi állapotot már nem adja föl, hogy visszamenjen a Földre, mert felismerte, a szellemi világban is feljebb juthat és munkájára szükség van.

Viszont amikor egy világosság-beli lény testesül meg a Földön, úgy az a legnagyobb szeretet és irgalom gyakorlása. Ehhez a szeretet magas fokára van szükség, mert ez segítségnyújtás a nagy sötétségben és tévedésekben vándorló embereknek, hogy ne merüljenek le teljesen a mélybe.

Ez a visszatérés a világosság-beli lény számára meghozhatja az Istengyermekséget, ami a tökéletesség legmagasabb foka — de csak a földi életben lehet megszerezni. Mert most ennek a lénynek is ugyanazt az utat kell járnia, mint a többi embernek és a sátán támadásainak is ki van téve. Előző érettsége miatt semmiféle előnyben nem részesül. De a végleges mélybe esés lehetetlen számára, mert a szellemben tökéletes lelkek védelme alatt van — akik segítik ugyan, de akaratát nem kényszerítik.

Mint ember, neki is küzdeni és viaskodni kell az életben — minden visszaemlékezés nélkül. Szeretet-életben kell tevékenykednie, hogy embertársainak vezére lehessen. Sorsa a Földön messzemenően nehezebb, de célját eléri, mert a földi út megtételére a szeretet készítette — az pedig olyan erő, amely mindent legyőz, — mindent elér; és mivel ez már az Örök Szeretettel való egyesülést jelenti — nálam is mindig támogatásra talál.

Ámen.

B.D.Nr.8495

1963. 05. 13.

Felvilágosítás a re-inkarnációról - Jézus és megváltás

Annak ellenére, hogy az isteni igazságosság törvénye az összes bűn kiengesztelését megköveteli — TELJESEN TEVES felfogás azért visszatérni a Földre, hogy valaki a bűneiért vezekeljen. Nekem valóban sok a lehetőségem, hogy egyszer minden véték biztosan kiegyenlítődjön és a lény újból felvételt kapjon a Világosság Birodalmába — mert az zárva van előtte, amíg még bűnös valamiben. Testi halála után a lélek érettségi fokának megfelelően megy be a LEGSÖTÉTEBB SÖTÉTSÉGBE, vagy a LEGVILÁGOSABB FÉNYBE. Ennek megfelelően a sorsa kínos, de csodálatos is lehet. Mind a kínok, mind a csodálatosságok leírhatatlanok, és nem lehet az ember számára megfelelően ábrázolni. Ezért rettenetesek lehetnek a kínok — tehát a megváltatlan lélek sorsa. A lélek elképzeltetlenül sokat szenved a bűne miatt, vagy a bűnéért; tehát a szenvedése által sokat törleszt a bűne következményeiből. Ha javíthatatlan, szenvedésének állapota örökkévalóságokon át is tarthat. Szellemi vezetője tanácsait nem tartja meg, holott az, ebből a nyomorúságból akarja kiszabadítani. Amennyiben a Földön elkövetett vétkekről van szó, nem mehet be a Világosság Birodalmába addig, míg adósságát le nem róttá.

De mert az „ÓSBŰN”, amivel Isten mellől eltávolodott — sokkal nagyobb, és ezt a lélek soha ki nem tudja engesztelni — az embernek a Földön vagy a léleknek a túlvilágon föltétlenül el kell találnia JÉZUS KRISZTUSHOZ. Egyedül Ő szabadíthatja meg ettől a bűntől — mert meghalt érte a keresztfán. Jézus Krisztus nélkül a bűnös lelke soha nem szabadul meg vétkétől — akármeddig gyözködik is a túlvilág sötét birodalmában. Tehát segítségül kell hívnia Jézus Krisztust, és irgalmát kell kérnie. Szellemi vezetői ismételten arra próbálják indítani, hogy Jézusnál keressen megváltást, aki ezért a bűnért adta oda életét.

És amikor a lélek átadta magát Jézusnak, úgy nemcsak az ősbűn semmisül meg, hanem a BŰNÖK ADÓSSÁGA IS, amit a földi élet alatt vett magára. Megszabadul minden vétkétől és Jézus kiömlött vére miatt felvételt kap a boldogság és Világosság Birodalmába.

De ha a lélek annyira csökönyös, hogy a világosság-beli lények minden biztatása ellenére sem fordul hozzá — úgy mindig mélyebbre merül. Kínjai mérhetetlenek. De a világosság-beli lények segítségével még innen a pokolból is kiemelkedhet. Ha ezt nem teszi meg, akkor újból a teremtett világ dolgain keresztül végig kell járnia a teremtés útjait, hogy a végső célt mégis elérje.

De a Földre való visszatérésnek ez a módja nem az a reinkarnáció, amit ti emberek feltételezték — és minden más — csak nem éppen kívánatos állapot. Újból végtelenül hosszú, kínos helyzetet jelent a részecskékre feloldott lélek számára — amíg ismét eljut addig, hogy mint ember megtestesülhet.

Azt az egyet viszont mindig kihangsúlyozom, hogy JÉZUS KRISZTUS NÉLKÜL BŰNEITEKTŐL SOHA MEG NEM SZABADULHATOK. Jézus Krisztus MEGVÁLTÓ MŰVE azért olyan jelentős, mert az egyetlen ajtó, amelyen át a Világosság Birodalmába lehet jutni. Mert ha nagy szenvedések között a túlvilágon meg is szabadultok a bűnök terhétől, amit magatokra vettetek a földi élet alatt — a Világosság Birodalmába mégsem léphettek be — mert JÉZUS KRISZTUS ÁLTAL még nem szabadultatok meg az ŐSBŰNÖTÖKTŐL!!! Ugyanígy nem lenne hasznokra egy újabb földi élet sem, mert abban újabb bűnökkel tetéznék a régit. TEHÁT RÁ KELL TALÁLNOTOK JÉZUSRA. És őt a túlvilágon is megtaláljátok — ezért nem kell visszatérnetek a Földre. Mindig és ismételten figyelmeztetek benneteket erre a TÉVTANÍTÁSRA — mert ezzel Jézus Megváltó Művét is értéktelen színben tüntetitek fel. Ezzel a tévtanítással embertársaitokkal el akarjátok hitetni, hogy MAGATOK IS KI TUDJÁTOK ENGESZTELNI A VÉTKEK ADÓSSÁGÁT. EZÉRT ELMENTEK JÉZUS MELLETT anélkül, hogy MEGSZABADULNÁTOK AZ ŐSBŰNTŐL — pedig azt sem a Földön, sem a túlvilágon semmiféle nagy kín nem képes eltörölni.

Engedjétek meggyőzni magatokat róla, hogy legfontosabb, ha „utatokat a kereszt felé” veszitek és ne ámítsátok magatokat téves reményekkel, mert azzal csak végtelen időkre meghosszabbítjátok megváltatlan állapototokat és szenvedtek a sötétségben. Egyedül Ő az a világosság, amely leszállt a Földre, hogy menekülést hozzon a bűntől és haláltól, ha szabad elhatározásból arra kéritek, hogy bocsássa meg bűneiteket — és nem hagyatkoztok arra, majd további földi életekkel MAGATOK is elkészültök ezzel a problémával. Ezzel a hitetekkel csak meghosszabbítjátok a sötétség és szenvedés állapotát. „JÉZUS KRISZTUS ÉS MEGVÁLTÓ MŰVE NÉLKÜL” örökké nem éritek el sem a világosságot, sem a szabadságot, sem a boldogságot. Jézus Krisztus nélkül nem szabadultok meg adósságotoktól.

Ámen.

Az újra-megtestesülés tana - Tévtanítás - Csillagok

Ne engedjétek feltételezett ellentmondásokkal megtéveszteni magatokat. A magyarázatot abban keressétek, hogy közben-közben nem elégséges a felfogó képességetek, és nincs is ellentmondás, csak ti feltételezitek. Elég annyit tudnotok, hogy én soha nem tanítok tévedést, és a tudást mindig úgy közvetítem, hogy lelketeknek haszna legyen belőle. A karma-tan nem alkalmas rá, hogy magasra törjétek. Szellemi értelemben inkább egy langyos életvitelt diktál.

Már ezért sem hoz sok hasznot és nem találkozik teljes hozzájárulásommal, ha ti megisméltlódó földi visszatéréssel számoltok és miatta hanyagabbá váltok törekvéseitekben.

Mindenképpen támogatom a szellemi fölfelé fejlődést, és ahol a lélek érlelődésére biztos lehetőséget látok, ott megadom a hozzájárulásomat. De mindig örök Rendem Törvényeit alapul véve és soha nem teremtek önkényesen alkalmakat. Ezért érthető lehet előttetek, hogy nem utasítalak a Földön egy új fejlődési menetre, amely már előre feltételezi, hogy a földi élet alatt csődbe juttok — inkább óvlak, figyelmeztetek és tanítalak, hogy ezt a kudarcot megakadályozzam.

Nem volna helyes nevelési mód, ha a cél eléréséhez más utat helyeznének kilátásba, amikor még előttetek van az igazi helyes út. Tehát azt járjátok és haladni is tudtok rajta, ha az akarat helyes irányú. Amikor elétek állítom a megelőző végtelenül sok testbe öltözéseket — akkor csak azért, hogy a rövid földi élet számára tudatossá váljék bennetek, hogy mekkora felelősséget viseltek. Tehát ez a tudás járuljon hozzá, hogy fokozottan törekedjétek. És nem azért kaptátok, hogy téves következtetéseket vonjatok le belőle. Esetleg törekvéseitekben azzal a reménnyel váltok hanyagabbá — hogyha nem éritek el a célt, majd megisméltlitek a földi testbeöltözést.

Szellemem biztos felvilágosítást ad, ha bizalommal fordultok hozzám és szolgálaim által magyarázatot adok, hogy mennyire helyes a gondolkozástok. Ha volna tudomástok arról a végtelenül sok érlelődési lehetőségről, ami az Univerzum csillagain van, akkor soha és semmikor nem jutnátok arra a gondolatra, hogy egy lelket újból visszahelyezek a Földre. Az igaz — hogy a még ki nem érlelődött léleknek sok testbeöltözést kell átélnie, ahol mindig helyt kell állnia, tehát magasabbra fejlődhet. Tehát a lélek újra-testetöltésének a tana igazságon alapul — de ez nem jelenti azt, hogy a lélek izom-testben születik meg újra a Földön. Inkább azt a végtelenül sok lehetőséget jelenti, amikor a lélek más világokon anyagi vagy szellemi formában feladatok elé lesz állítva, melyek teljesítése felemelkedést biztosít.

Kivételt képez az az eset, amikor egy szellemi misszió teljesítése miatt kerül a lélek újra a Földre — de ezt nem lehet általánosítani.

A földről tökéletlen állapotban elköltözött lelkek még a Földön élőknek hiszik magukat, amikor olyan tájakon tartózkodnak, amely sivár és terméketlen. Lelki érettségüknek megfelelően kerültek egy másik csillagra, amely a legprimitívebb lelkekkel van tele és ezért az ottlévők számára szegényes, nyomasztó tartózkodási helyet jelent. Ez a nagyon anyagi felfogású emberek tisztulási lehetősége. Nekik a vágyaikat kell lemorzsolni. Majd mindig akaratuknak megfelelően átkerülhetnek egy másik teremtett világba, hogy ott is magasabb szintre fejlődjenek.

Mert még túlságosan szerelmesek vagytok ebbe a Földbe, azért az „újra-testetöltés” szóhoz azt a jelentést fűztétek, hogy csak ez a világ lehet egy újra testbeöltöző lélek lakhelye. Eközben rá kellene ébrednetek, hogy szeretetem felfoghatatlanul nagy teremtett világot hozott létre, amely mind a megszámlálhatatlanul sok szellem-lény miatt keletkezett. Nekik mind a tökéletességre vezető utat kell járniok — és valamilyen formában járnak is. Vagy anyagi világokban — amíg a lélek még nincs átszellemítve, tehát még nem lett fénybefogadó — vagy szellemi világokban, ahol az átszellemített lélek állandóan fejlődhet, mindinkább kikristályosodik és képes lesz Lényem kisugárzását felfogni. Képzeljétek el a végtelenséget — nézzétek a csillagos égboltot, amelynek minden csillaga az én szeretni-akarásom teremtménye és arra van rendelve, hogy felvegye a fejlődésre szoruló lelkeket. Tehát beláthatjátok a felfelé törekvő lelkeknek nem egyedül a Föld a hordozója. Valóban — nincs rá szükség a kudarcot vallott lelkeket visszaküldeni a Földre. Bár ez az egyetlen hely, ahol az Istengyermekség elérhető, de mégsem választhatja kedve szerint mindenki érlelődési állomásának.

Ezért tévtanításnak kell mondani az újra testet öltés tanát ezen a Földön, mert a lélek számára káros. Gyengíti az ember akaratát és a lény komoly átalakulási vágyát azzal a kecségtetéssel veszélyezteti, hogy amit most elmulasztott, azt majd bepótolja egy másik életben, ahol majd tökéletessé válik.

Ámen.

B.D.Nr.4559

1949. 02. 05.

Az újra-megtestesülés tanítása - /Tántra kinyilatkoztatás/

Amint a válaszra váró kérdést elém teszitek, megmondom amit tudni akartok. Nagy jelentőségű dolog minden ember számára, ha azt tűzi ki célul maga elé, hogy még a földi élet alatt kiérleli a lelkét, és — szilárdan hiszi, egykor felelősségre lesz vonva az igazságos Isten előtt, hogy a földi életet hogyan és mennyire értékesítette. Szellemi vonatkozásban ez a hit a legnagyobb tevékenységre sarkallja. Ezt fontolgatva érthetővé válik, hogy a földi, többszöri testet öltés lehetősége langyossá teszi az embert, hogy a lelkén dolgozzon. Csökkenti a legmagasabb lelki érettségre való törekvést — másrészt

megkérdőjelezi az Én igazságosságomat. Mert egyiket vagy másikat hogyan vonhatnám felelősségre — ha nem engedem meg mindenkinek, hogy újból testet öltön a Földön? Vagy milyen módon menjen végbe azoknak a jutalmazása, akik a földi élet alatt akaratom szerint szeretetté alakultak — ha ugyanezt a lehetőséget a kudarcot vallottaknak kétszer-háromszor is megadom? Végső soron tehát minden ember a tökéletességnek ugyanazon a fokára jutna.

A Szellemi Birodalomban a boldogság fokát a világosság ereje határozza meg. És a szabad akaratból elért világosság ereje meghatározza azt a működési területet, amelyet a Szellemi Birodalomban kap. Ott most már növekedhet bölcsességben és erőben — tehát boldogságban is. Tevékenysége abban áll, hogy világosságot és erőt vezessen a világosság nélküli lényekhez, akik segítségre szorulnak akár a Földön, akár a túlvilágon. Ez a tevékenység végtelenül boldogító, és nem hasonlítható össze semmi földi tevékenységgel. Ebből következik, hogy minden lény, aki képes erőt és világosságot közvetíteni a rászorulóknak, gyakorolni akarja ezt, mert saját magának is nagy boldogságot jelent. Tőlem veszi át az erőt, tehát szinte erőkisugárzásomnak átvezető állomása lesz. Minden lény azon törekszik — amint csak egy kicsi ismerete is van, hogy végbevihesse ezt a boldogító tevékenységet. Ekkor természetesen már nincs a szellem sötétségében. Ekkor már szabadakarattal nem cseréli el a Szellemi Birodalomban való tartózkodást a földdel — és már nem vágyódik rá, hogy anyag burkolja. Mert a felfelé fejlődés lehetőségei megvannak a Szellemi Birodalomban is, amikor a szeretet-tevékenységre való vágy felébredt azokban is, akiknek csak szikrányi ismeretük van. A lélek inkarnálódhat — ha ezt maga akarja és az inkarnációt valami nemes motívum megokolja. Akár segítségnyújtás a rászorulóknak, akár hogy egy nagy vétket akar jóvátenni, ami lelkét eddig egy magasabb érettségi fok elérésében akadályozta. Ekkor nem az én akaratom helyezi vissza a Földre, hanem a lélek akarata a mérvadó.

Viszont a lélek minden inkarnálódásnál elveszíti a visszaemlékezését. Ezt a léleknek tudomásul kell venni. Ez nagy veszéllyel jár — mert a fejlődési menetet éppúgy végig kell járnia, mint minden embernek, és szabad akaratból akár a mélybe is lekerülhet. Mert testi ösztönei épp ott lépnek jobban elő, ahol ugyanaz a kísértés éri, ami az előző inkarnációnál elbuktatta. Ha a lélek szembeállítja ezzel a Szellemi Birodalomban lehetséges haladást, amely bár lassan, de biztosan meghozza neki ugyanazt az érettségi fokot — míg az új inkarnáció kimenetele kérdéses, akkor valószínűbb, hogy a Szellemi Birodalomban lévő sorsot választja. Itt is kapcsolatban maradhat a földdel, amennyiben azokról a földi lelkekről gondoskodik — azoknak a sorsát kíséri figyelemmel — és abban segíti őket, amiben annak idején maga kudarcot vallott. De emiatt tévedés feltételezni, hogy ez az ember ismét testet öltött. Mindig szembe kell helyezni vele a tényt, hogy az embernek a Földön minden

alkalom adva van a fölfelé fejlődésre, hogy a kegyelmek közvetítése határtalan, hogy a Megváltás Műve által az emberi akarat olyan erősítést kap, amely lehetetlenné tesz minden kudarcot. Tehát teljesen tőle függ, hogy magas világossági fokokra juthasson — hozzátéve, ezeket a kedvezményeket nem szabad visszautasítania — hogy aztán később követelésekkel álljon elő.

Az embernek az akarata szabad, és használatát egyszer számon kérik. A következményeket is viselni kell érte, mert azok a túlvilágon különféle formájú sorsban mutatkoznak. Ezt egyszerűen egy újabb inkarnációval nem lehet megkerülni — amelynek a kimenetele is kérdéses, mert minden visszaemlékezés elvételük tőle. Az akarata döntő, tehát ha akarja, megtörténik az inkarnálódása. De ritka az ilyen akarat és gyakori inkarnálódásról nem lehet beszélni. Azonkívül veszélyes ez a tanítás az embereknek, mert nem veszik miatta komolyan a földi utat. Ismétlésekre számítanak, amelyek viszont nem következnek be.

Ámen.

B.D.Nr.8180

1962. 05. 17.

Az újra-megtestesülés tanáról

Ha komoly vágy van bennetek, úgy Szellemem hangján keresztül taníthatlak titeket. Azt akarom, hogy az igazságban éljetekek és gondolkodástok ne járjon téves utakon. Nehogy az befolyásoljon, aki az igazságot alá akarja ásni. Az én világosságom olyan fény, amely őt magát és ténykedéseit megvilágítja.

Azért hát fogadjátok el, amit Szellemem által mondok: Értsétek meg, ellenfelem mindent megtesz, hogy titeket a szellem sötétjében tudjon tartani. Korlátlan hatalma van fölöttetek, de amint az igazság talaján álltok — elvesztetek a számára. Tehát mindig tévesen befolyásolja a gondolkodásotokat. És minden téves gondolatnak ezer más gondolat a következménye. Így gondoskodik róla, hogy szem elől tévesszétek földi éltetek értelmét és célját. Gondoskodik róla, hogy teljesen hamis képet készítsétek földi feladataitokról és minden szellemi törekvésetekben langyosan akar tartani. Szítja bennetek a világ iránti szeretetet és ezért a megismételt földi életet is kívánatosnak tünteti fel és bizonyítékokat is teremt melléje. Mindezt azért, mert amint elhiszitek, hogy mindig a Földre léphettek amint a tökéletességet nem értétek el — gyöngül bennetek a tökéletességre irányuló törekvésetek.

Kedvenc elképzelése ez ellenfelemnek és így nagy visszhangot keltett „Az Újra-testbeöltözés” tana. És nehéz kiirtani, mert ellenfelem ügyesen dolgozik, hogy megerősítse a tanítás szavahihetőségét. De ravaszságának nem kell behódolni. Mert ha valaki az igazság utáni komoly vággyal fordul hozzám — belátja az eléje tárt tanítás értelmetlenségét és szívében tisztán érzi az

igazságot. Magában visszautasítást érez az iránt, ami ellenfelemtől indult — mert az igazság utáni vágya ezt is garantálja.

Ennek a tanításnak nagyon sokan behódolnak, mert az emberek maguk is akarják, hogy visszatérhessenek a Földre. A világ iránti szeretetük olyan nagy, hogy a megismételhetőség vigasztaló gondolat nekik. De mindig megismétlem, hogy tévedésbe vittek titeket, akik egy tetszés-szerinti reinkarnációban hisztek. Ha vannak is egyedi esetek, amelyeknek alapos oka van, de ezt nem szabad általánosítani.

Örök Megváltó Tervemben minden lehetőség adott, hogy a földi út alatt végbemehessen kiérlelődésetek. Kiküszöbölhettek magatokból minden gyengeséget. Mert azért haltam meg értetek a kereszten, hogy akaraterőt szerezzek nektek, amellyel bármely időben Jézushoz fordulhattok — aki megváltott a bűntől és haláltól, és ti őáltala a Földön megszerezhetitek azt a fokot amely biztosítja, hogy beléphettek a Világosság Birodalmába. Ott már továbbléphettek a végtelen magasságokba, mert semmiféle korlát nincs előttetek.

De ha a földi életet nem erre fordítjátok és megváltatlan állapotban mentek a Szellemi Birodalomba, akkor sem használna semmit az újratestbeöltözés a Földön — mert a szabad akarat megmarad, viszont a visszaemlékezés elvevődik. Ekkor még nagyobb a veszély, hogy a mélybe süllyedtek — ezt viszont én soha nem akarom, hanem megakadályozom.

És amikor a Földön meg lehet gyűjtani nektek azt a világosságot és mint ismeretet el lehet magyarázni, hogy elbuktatok mellőlem és megismeritek tervemet a visszavezetésről, akkor majd az utat is világosan látjátok magatok előtt, amit meg kell tennetek, hogy tökéletessé váljatok. Akkor az ilyen tanításról is felismeritek, hogy tévtanítás — amely ugyan ismételt földi életet ígér, de ellentmond Örök Megváltó Tervemnek — amelyet tiszta szeretetből és bölcsességgel építettem föl, hogy lehetővé tegyem a formától való megszabadulástokat. Mint szükséges dolgot, ehhez adtam nektek szabad akaratot. Hogy ez az akarat helyes döntést hozzon, azért mindig MAGAM tárom elétek az igazságot — ha kéritek, és az igazság talaján kívántok állni.

De általa az is érthetővé lesz, hogy ellenfelem felhasználja minden hatalmát — amit ti magatok adtok neki — hogy mindaddig tévtanításokat tárjon elétek, amíg az igazság utáni komoly vágyatok határt nem szab munkájának. Mert tévedéseivel soha nem lesz sikeres ott, ahol engem, Az Örök Igazságot kérnek Oltalmazónak a tévedések ellen. Ott teljesen elveszti hatalmát, mert a belőlem sugárzó világosság letépi álarcát és ezért mindig menekül ettől a világosságtól.

Ámen.

Reinkarnáció – I.

Tudnotok kell valamennyiteknek, hogy kedvetek szerint nem ismételhettek meg az emberi létet a Földön. Ki kell használnotok az egyszeri alkalmat, ha nem akarjátok, hogy egyszer majd keserű bánat kínozzon, mert saját hibátokból mentetek lelki érettség nélkül a Szellemi Birodalomba.

Téves feltételezés, hogy mindaddig kedvetek szerint ismételhettek a földi életet, amíg a tökéletességet el nem éritek. Ez a felfogás a tökéletességre irányuló törekvéseiteket langyossá teszi. Azért a lélek üdvössége számára elfogadhatatlan ez a tanítás. Veszélyt jelent, mert miatta sok ember lett hanyag – folyton abban reménykedve, hogy egy új életben majd bepótolja, amit elmulasztott.

Ez a tanítás megtévesztő. Az ember testbe-öltözése kegyelem. Ezt a kegyelmet hiánytalanul ki kell használni. – Amint beléptetek a túlvilági birodalomba a földi fejlődés lezárult és minden további fejlődés attól függ, hogy milyen a szellemi beállítottságotok. Ez igen különböző lehet. Jóakarattal, a világosság lényének tevékeny segítségével és a földi emberek hatásos könyörgése mellett, a túlvilágon is elérhettek haladást és az üdvösségre is eljuthattok. Csak sokkal több erő kell hozzá, mint kellett volna a Földön.

De lesüllyedhettek a mélységbe is, ha szívetek bezárul és nincs bennetek jóakarát. – Ilyen állapotban valóban isten-nélküli cselekedet lenne benneteket újra a Földre juttatni – mert szellemi haladást soha nem érnétek el. Mindenben a szabad akarat a döntő és épp a szabad akarat miatt vétetik el tőletek a visszaemlékezés is.

Viszont ha van bennetek jóakarát, akkor a Szellemi Birodalomban is elérhettek az érettségnek azt a fokát, amely már világosságot ad. Tehát elér benneteket a boldogságérzet egy foka is, amit már mindig növelni lehet. Ekkor már kialudt bennetek a vágy az izomból való test és a Földön való testbeöltözés után. Azoknak AZ EGYES ESETEKNEK, amelyeket engedélyezek, egészen különleges OKA van. De ezek nem tekinthetők normának és nem vezethető le belőle „Az újra-testbeöltözés tana”.

Arról szó sincs, hogy az ember ne érhetné el a Földön az érettséget. Mert JÉZUS KRISZTUS azért halt meg a kereszten, hogy a FORMÁTÓL VALÓ TELJES MEGSZABADULÁS az egyszeri földi élet után lehetségessé váljon. Végeredményben a Földön az ember akarata vallott kudarcot és ezért annak következményeit is magára kell venni: azt a boldogtalan állapotot a Szellemi Birodalomban – amit tetszése szerint szabad akaratával megváltoztathat. Isten akarata az, hogy mindig minden FÖLFELÉ haladjon. Csak az ember akarata az, amely visszalépéseket is tud tenni. Tehát ellentmondana az Isteni Rend Törvényének, ha Isten akarata helyezne vissza egy lényt egy már elhagyott formába, amelyet nem használt ki helyesen. Ilyen értelemben egy kegyelmi

adománnyal való visszaélésről lehet beszélni, amelyért szintén felelősséget kell vállalni és következményeit viselni kell.

Az újra testbeöltözés megtörténhet azokban a különleges esetekben, amikor világosságból való lelkek segélynyújtás céljából öltenek újra testet. Azzal fejezik ki a szenvedő emberek iránti szeretetüket, hogy magukra vállalva az ismételt földi létet, embertársaik szellemi szükségeiben segítséget nyújtanak.

Elhíhető tehát, hogy tartózkodnak a Földön olyan emberek, akik „föntről szálltak alá”, de ezt ŐK MAGUK NEM TUDJÁK. Embertársaik sejtenek valamit, de tudni ők sem tudnak semmit. De nem hitelt érdemlő az a feltételezés, hogy lennének emberek, akik minden szellemi misszió nélkül éltek volna többször a Földön.

Az újra-testbeöltözés tana veszélyt jelent az emberek számára, mert általánosítják az egyes eseteket; figyelmen kívül hagyja az ember felelősségét a rövid földi élet alatt gondtalanná teszi azt aki elhiszi, hogy ismételten bepótolhatja, amit elmulasztott. Ezeknek a felismerése majd súlyos terhelést jelent a Szellemi Birodalomban — mert az ember soha nem képes bepótolni azt, amit saját hibából elmulasztott a Földön. Igaz, ott is eljuthat a világosság egy fokára, azt állandóan növelheti is, de AZ ISTENGYERMEKSÉGNEK AZT A FOKÁT soha nem éri el, aminek elérése csak a Földön lehetséges. Fennállhat még az a veszély is, hogy a Szellemi Birodalomban elsüllyed a mélybe, ha nem veszi igénybe az alkalmat és nem törekszik fölfelé a világosság lényének a segítségével.

Ámen.

B.D.Nr.5062

1951. 02. 12.

Reinkarnáció II.

Világosságot kaptok föntről arra a helyre, ahol még sötétség van bennetek. Küldöttemet utasítottam, hogy tegyék a világosságot mindenki számára hozzáférhetővé, aki vágyódik rá. Közvetítem nekik azt, ami a szellem megvilágosítására szolgál, hogy a rosszat a jótól jól meg tudják különböztetni és mindig felismerjék MAGÁT AZ ÖRÖK IGAZSÁGOT.

Földi gyermekeim — ti a legmagasabb boldogságra vagytok kiszemelve, amit csak nyújtani tudok. De boldogságtok foka mindig akaratotoknak megfelelő lesz, mert azt én nem határozom meg. A LEGMAGASABB boldogság elérése a legmagasabb követelmény megtételét kívánja az akarattól — mert az Istengyermetség eléréséhez — amit az Atya öröksége biztosít — tökéletesnek kell lennetek, ahogyan Atyátok a mennyben is tökéletes. Sokat követelek földi gyermekeimtől, de végtelenül többet adok vissza. Amit tőletek követelek annyi, hogy akaratotoknak rendeljétek alá magatokat és magas fokú szeretetté alakuljatok. Az örökéletben végtelenül sokféle lehet a boldogság foka. Mindig a

bennetek fellobbant és tevékenységre bontakoztatott szeretet nagyságfoka szerint alakul.

Tehát ez a szeretet-tevékenység határozza meg az érettség és ezzel a boldogság fokát is. Ebből következik, hogy az Istengyermekség elérése már a Földön is a tökéletes szeretetben való élest kívánja. Tehát, hogy a lény a földi élet alatt átalakul szeretetté, az én képmásommá, igaz gyermekemmé, akinek — örök boldogságokat készítettem — ahogy megígértem.

A lélek számára egy EGYETLEN földi életnek kell meghozni ezt az Istengyermekséget, mert ezt az érettségi fokot a túlvilágon nem lehet elérni. Bár a lény még ott is nem sejtett világosságban való teljességet érhet el.

Viszont, ha egy világosság-beli lény vezető jelentőségű misszió céljából még egyszer megtestesül a Földön — elérheti az Istengyermekséget, de ez igen nagy szenvedésekkel járó tett, súlyos földi életet kíván amellet a megváltói tevékenység mellett, ami az újbóli testbeöltözés okát adja. Csak a világosság magas fokán álló lények törekszenek, hogy újból testbe öltözzenek a Földön — de ezt végső soron a tévelygő emberek iránti szeretetből teszik, mert nagy szellemi ínségükben segítséget kívánnak adni.

Bizonyos mértékben minden fénybefogadó lélek boldog a Szellemi Birodalomban. Ez a boldogság elég ahhoz, hogy segítőkészséget váltson ki bennük a még sötétségben vergődő lelkek iránt. Nincs olyan világos lélek, akiben ez ne lenne meg, mert a világosság elfogadásának feltétele, hogy szeretet van az illetőben és ez a szeretet állandóan ki akarja magát fejezni. A szeretet minden tette megemeli a lény boldogságérzetét, és már nem kívánczik vissza a Földre. Viszont a Földet óriási munkaterületnek látja a maga szeretete számára és érzi is magában a mindig fokozódó teljességet és boldogságot. De akarata ellenére egyetlen lény sem kerül vissza a Földre, mert az Isteni Rendemmel ellenkezne. Alacsonyabb fokon lévő világosság-beli lénynél nincsen ilyen akarat. Kimondottan magas szellemlények lépnek a Földre, hogy az említett missziót teljesítsék. Amint a léleknek van már szellemi ismerete, már tud a Szellemi Birodalomban végbemenő továbbfejlődésről is — mert a szeretet felgyulladt benne. E nélkül most is sötétségben lenne.

Amikor egy lélek még szellemi vakságban van — felmerülhet benne a Föld utáni vágy. De sohasem azért, hogy ott szellemileg fejlődjön. Csak az anyag utáni vágy húzza a Földre. Nem elégítem ki ezt a vágyát, mert ezt a vágyat könnyebb leküzdeni a túlvilágon, mint a Földön. Ennek a vágnak a leküzdése nélkül nincs világosság és nincs szellemi emelkedés. Aki elmulasztotta a Földön, hogy egy szikrányi ismeretet szerezzen magának — amelynek mint mondtam, a szeretetből induló cselekedet a feltétele — az a túlvilágon is mély sötétségben kínlódik és ezeknek a visszahelyezése a Földre nem volna irgalmas cselekedet. Viszont Örök Rendem elleni tett lenne, mert Rendem folytonos fejlődést akar — tehát semmiféle visszalépést nem akarok.

A földi megtestesülés ebben az esetben a kudarc jogtalan kiegyenlítése lenne. Nem lenne részemről szeretet és kegyelem, hanem a lélek számára óriási teher, akinek minden biztosíték nélkül, hogy célját el is éri — másodszor is magára kell venni a felelősséget. És nem is érné el a célt, mert érthető módon a még egyszeri testet öltésnek nehezebb követelményeket kellene elviselni, hogy kiegyenlítse a rendkívüli kedvezményt, amit kapott — de mellette az akarata szabadon maradjon. Tehát akarati próbáját kétszer kellene letenni, ez annyit jelentene, mintha az ember életidejét a duplájára emelném és így megkerülném a meglévő természeti törvényt. Ehhez járulna, hogy a Földön egyszer már kudarcot vallott lelket, ellenfelem újból bilincsbe verné — ezzel gyengülne az akarata. Mert hozzám, az Isteni Megváltóhoz vezető utat a Sátán elzárná a Földön — mert a vágy és az anyag az övé.

Állandóan a lény akarata a döntő. Viszont ez az akarat nem szól a Földre való visszatérés mellett, amint léleknek egy csöpp kis ismerete van. A meg még teljesen sötétben tévelygő léleknek nem engedélyezett a visszatérés, mert bölcsességem ismeri a veszélyt és az eredménytelenséget, ami vele jár. Szeretetem pedig nem támogatja a visszalépést, hanem csak a fejlődést.

Öröktől való törvényem az építés és haladás. Csak a fölfelé való fejlődést részesítem előnyben. Lehet, hogy ezek eredménytelenek maradnak — de csak a lény akarata miatt. Csak az ő akarata hozhat visszalépést, az enyém sohasem. Az egyedi Földre való visszatérésnek különleges oka van. Ez nem jogosít arra a feltételezésre, hogy önkényesen minden lélek visszatérhet a Földre — ha ezt a menetet akár sikertelenül, akár csekély eredménnyel megtette.

De az tény, hogy a lélek ismételten inkarnálódik. Felfelé fejlődését a túlvilági birodalomban folytatja. Ez mindig neki kiutalt tevékenységet jelent, amit új testbeöltözéssel visz végbe a számtalan, teremtett világok egyikén, amelyek mind a szellemi kiérlelődést szolgálják. Mások a feladatok és a tevékenységek mint a Földön, és nektek nem is lehet érthetővé tenni. De mindig a SZOLGÁLÓ SZERETET AZ, ami megváltást és érlelődést hoz.

Megszámlálhatatlan lehetőség áll rendelkezésemre, hogy jó hatást gyakoroljak a Földről éretlen állapotban elköltözött lelkekre. Az ezen a Földön való élet lehetősége szokatlanul sokat ígérő volt. De hogy nem lett jól kihasználva, azt nem lehet kiegyenlíteni azzal, hogy a lény kedve szerint ismételten megtestesüljön rajta. Ezért megtévesztő ez a tanítás. Tehát nem szabad az egyes, megokolt esetet kiterjeszteni a Föld minden lényének testbeöltözésére — mert az inkább hátrányos lenne neki és nem előbbre vivő.

A lélek a maga szabad akarati döntését a Földön teszi meg. És az Isteni Megváltó, Jézus Krisztus segítségével egy élet alatt le is lehet tenni. Aki EZT visszautasítja, rendkívül nagy kegyelmet tékozolt el, és a túlvilágon erős küzdelmet jelent, amíg annyi ismerethez jut, hogy a megváltást mégis igénybe veheti.

Jézus kereszthalála az összes szellem megváltására hatalmas jelentőségű. Csak legyen kész az ember akarata az elfogadásra, hogy megváltott. De ha az akarat csődbe jutott, annak a következményét is viselni kell: vagy egy mondhatatlanul nehéz felfelé fejlődés a Szellemi Birodalomban – vagy lemenni a mélybe, ami azt vonhatja maga után, hogy újból át kell mennie az egész anyagi teremtesen. Ez nem kívánatos inkarnációt, végtelen ideig tartó kínos állapotot jelent – míg az emberi stádium újra meghozza a szabad akaratot, és ezzel újabb lehetőséget, hogy akaratilag döntést hozzon.

Mindörökre egyetlen lény sem veszik el, de hogy a **BOLDOGSÁGRA MIKOR JUT EL** – azt az ember akarata dönti el. Viszont az Örök Rend Törvénye fennmarad, mert annak alapja az én szeretetem és bölcsességem – amely örökre változatlan.

Ámen.

B.D.Nr.2873

1943. 09. 07.

Az újra-megtestesülés tana téves - Törvény

Az isteni törvények öröktől fogva megállapítottak. Ezeknek a törvényeknek az alapján megy végbe a fejlődés mind az anyagi, mind a Szellemi Birodalomban. Anyagban és szellemben egyformán a legkülönfélébb fajtájú teremtett világok léteznek. Mindennek a sok teremtett dolognak egyetlen célja, hogy az Istentől eltávolodott szellemi visszatérjen hozzá. A fejlődés minden állomása más és más, ennek megfelelően az egyes teremtett világ is más. Tehát mindig AZT a szellemit veszi be lakójának, akinek a szellemi érettsége megfelel a hely adottságainak.

A szellemi felfelé való fejlődést mindaddig regisztrálni lehet, amíg a lény a muszáj-törvény alapján az anyagi világokban vándorol. Egyhelyben maradás, vagy visszalépés csak a fejlődés utolsó stádiumában, az embernél lép fel. Utána azonban a szellemi visszavonhatatlanul a túlvilági birodalomba kerül, amelyben már anyagi teremtes nincs. Helyben-maradás vagy visszaesés itt is előfordul, mert a lény szabad akaratát megtartja, de ha a lény csak alacsony érettségi fokot ért el, akkor az roppant gyöngé. Éppúgy, mint a földi létben a szellemi magasabbra fejlődés egy tevékenységtől függ. Ez a tevékenység az, amely teljesen tisztázatlan a földi embereknek – és az is marad – mert jelentőségét nem ismerik fel, de amelyet földi alkotásoktól tesznek függővé. Tehát az emberek azt hiszik, hogy minden tevékenység csak földi, azaz anyagi dolgoktól függő. Ennek következtében azt a nézetet vallják, hogy a léleknek abba a szférába kell visszatérni, ahol előzőleg figyelmen kívül hagyta magasabbra fejlődését. Tehát ismét a Földre kell visszajönni, hogy ott folytathassa, ahol abbahagyta és a megszakított fejlődési menetet a végső tökéletességig bármikor megismételhesse.

Ez a feltételezés egy olyan tanításhoz vezetett, amely sehogyan sem felel meg a valóságnak — de amely mindenhol tetszésre talál és ezért széles körben elterjedt. Ez a Földön való újra-testbeöltözés tana. Csak kevés ember képes felismerni, hogy ez a tan mennyire káros az emberiség számára, ha nem helyesbítik és nem cáfolják meg.

Ez a tanítás bizonyos mértékben felborítja az isteni törvényt. Mert az Isteni Bölcsesség Terve szerint mindennek haladnia kell, hogy magasabbra jusson. A lélek újratestesülése a Földön visszafejlődés. Ez a visszafejlődés Isten által menne végbe. Ez tehát teljesen ellentmond az isteni törvénynek, mert az állandó haladást kíván. Szabad akarata következtében a lénynél visszafejlődés is lehetséges, de Isten akaratából soha nem lesz visszahelyezve olyan állapotba, amelyen egyszer már túljutott.

És kedve szerint soha nem ismételt meg egy folyamatot, amelyben előzőleg kudarcot vallott. Mert ezer és ezer más lehetőség van még, hogy továbbfejlődjön, de állandóan más világokban és teljesen más körülmények között.

Ámen.

B.D.Nr.2874

1943. 09. 07.

Vakhit – Szellemi munkacsoport

A szellemi világban a lélek alkotja meg a maga környezetét. Olyan birodalom ez, amit kívánságaival és vágyaival, gondolataival és akaratával maga teremt meg magának. De ezek a dolgok már nem anyagszerűek, sem szellemben nem elmúlhatatlanok, hanem fantomok, vágyképek — amelyek elmúlnak minél vágyakozóbban fordul a lélek feléjük. Ebben a maga teremtette világban — éppúgy mint a Földön — leküzdheti és legyőzheti az anyag utáni vágyát. De el is bukhat, ha az anyagot mindig nagyobb vágygal kívánja — és a maga sötétségében még mindig mint ténylegesen meglévőt kezeli.

Tehát a lélek azt hiheti, hogy a Földön él — és végtelen hosszú ideig megmaradhat ebben a rögeszmében. Aztán lassan vagy felismeri hiányos állapotát és elhagyja a földi javak utáni vágyát — vagy mindig mélyebbre bonyolódik. Ez már szellemi visszalépés, amely végül is száműzetésben végződik. Mert a szellemi kívánságának mindig eleget tesznek. És most az anyag — amely után annyira vágyódott, száműzetésében saját burkává válik.

Tehát a túlvilági visszafejlődés — reinkarnációt hoz a léleknek. A fejlődési menet hosszú útját újra meg kell tennie a Földön, hogy aztán évezredek múltán ismét mint ember megtehesse a földi életpróbát. De a szellemi világban a felfelé fejlődés az anyagi környezettől független, mert csak akkor lép magasabbra, ha lélek már megszabadult az anyag utáni vágyától. Ekkor már nem is kívánja a földi tartózkodást, mert a szolgáló szeretetben való tevékenységre ugyanolyan lehetősége van a túlvilágon is. Mintegy tagjává válik egy szellemi

munkaközösségnek, amely az anyagi felfogású ember számára megfoghatatlanul tevékeny. A Szellemi Birodalomban minden lénynek alkalma van felfelé törekedni és az ismeret állapotában ezeket az alkalmakat különleges buzgalommal veszik igénybe. Viszont a legsötétebb sötétségben lévő lelkeknek szabad akaratból Isten felé kell törekedniük.

Hogy ez az akarat elevenné váljon bennük, azoknak a lényeknek a tevékenységéhez tartozik, akik világosságban vannak, akik tökéletességükkel tudást szereztek és szeretettel közvetítik azoknak, akiknek még sötét a szellemviláguk. Valóban, a Szellemi Birodalomban sok a lehetőség, ami szellemi érlelődésre viszi a lelkeket.

Ámen.

B.D.Nr.2875

1943. 09. 07.

**Egy megváltó-periódusban a fejlődés minden fázisa egyszeri
Világosság-beli lények megtestesülése
- Misszió - Istengyermekség**

Egy megváltó periódusban a szellemi fejlődés minden fázisa csak egyszeri. Akkor is, ha nem használja ki a szabad akarat állapotát. Ekkor eredménytelen ez a megváltó periódus az illető számára, és ennek a következményeit magára kell venni. Akik Istennek teljesen ellenállnak, akiket a végtelen hosszú földi menet sem tudott megtörni, az EGY ÚJ TEREMTÉSI KORSZAKBAN kap alkalmat és az újonnan kezdődő földperiódusban a legszilárdabb formába testesülve, átélhet egy újabb fejlődési fázist. Tehát a szellemi, a muszáj-törvény keretén belül ismét emberléleké fejlődhet, hogy emberi testben tartózkodva akaratát egy utolsó próbának alávetesse.

Tehát ez az újramegtestesülés végbemehet, de akkora horderejű folyamat, hogy mint a legrettenetesebb dolgot kell felfogni. Habár ez is Isten irgalma, hogy a fogság hosszú ideje után megváltást kaphasson. De az téves felfogás, hogy az emberi lélek, miután egyszer már megtette a földi utat, érlelődés céljából ismét ugyanarra a Földre inkarnálódik.

Mikor Isten szellemi világosságához tartozó lelket enged újból megtestesülni a Földön, az egy szeretetből induló tett, mert az ilyen lelkeknek olyan feladatuk van, amit a Földön élő sok éretlen és megkötött szellemi megváltása miatt kell végbevinni. Tehát a világosság-beli lény, aki már elérte az érettséget, áldásosan dolgozik a Földön – bár látszólag szellemi fejlődését viszi végbe a Földön, mint minden más ember. Isten bölcsességének nem felel meg a kiérlelődés vagy a korábbi életben elmulasztott dolgok bepótlása miatt visszamenni a Földre, mert általa a felfelé való fejlődés törést szenvedne. A szellemiből újra visszatérni az anyagi állapotba – visszalépés lenne, és az Istentől való eltávolodás jele, tehát semmiféle szellemi törekvést nem jelez. A

Szellemi Birodalomban viszont az Isten felé törekvésnek igen sok lehetősége van, ahol a szellemi bizonyíthat, tehát érlelődhet és tovább fejlődhet.

Viszont az olyan szellemileg magasan álló lények, akik az Istengyermekséget mint fokozatot még nem érték el — egy missziót teljesítve megtestesülhetnek a Földön. De ez mondhatatlanul nehéz életkörülményekkel kapcsolódik. Mindez már bizonyos érettségi fokot feltételez a túlvilágon, ekkor eljuthat az Istengyermekségre. Tehát az újra testbeöltözés tana, egy emberek által felállított tanítás, amely megfelel vágyaiknak és azért újra és újra küzdenek érte. A Földre vezetett igazságot sokan nem értik helyesen, és olyanra változtatják, ahogyan nekik kívánatos volna. Náluk még igen nagy a vágy az evilági értékek után, és ezért vigasztaló és megnyugtató a gondolat, hogy még visszatérhetnek.

De az ember szellemi fejlődésében ez a tanítás akadályt jelent. Azért ismételten küzdenek ellene azok, akiknek a tiszta igazság terjesztése a feladatuk.

Ámen.

B.D.Nr.8291

1962. 10. 04.

Újra megtestesülés vagy megszállottság ?

Nem szabad a megszállottság esetét a lélek újra-testbeöltözésének tekinteni, mintha egy újabb földi létre kerülne vissza a túlvilági birodalomból.

Alacsony fokon álló szellemek — tehát már egyszer testben élt lelkek, akik a legsötétebb állapotban költöztek el a világból — még mindig földközelen tartózkodnak. A Világosság Birodalma zárva van előttük, tehát kitombolják magukat a legalacsonyabb szellemek birodalmában. Ez ott van mindig, ahol ezek a szellemek tartózkodnak. Földi tartózkodásuk helyétől nem tudnak elszakadni és mindenféle módon szorongatják az embereket. Elsősorban úgy, hogy gonosz gondolataikat, ösztöneiket, szenvedélyüket át akarják vinni az emberekre — azokra — akiknek tulajdonságai megegyeznek saját lényük tulajdonságaival. Ezeket könnyű befolyásolni és engedelmesen követik őket — amennyiben kivitelezik, amire ezek a szellemlények késztetik.

Igen gyakran megállapítható ez a befolyás, amikor az emberek nem akarnak tudatosan megszabadulni vétkeiktől, nem küzdenek ösztöneik ellen és nem kérnek engem, hogy segítsek rajtuk. Ha meg hitetlenek, a szellemi erőknek még könnyebb dolguk van, mindig jobban tombolnak és az embereket istenellenes tettekre hajtják. Ez a jelenség a vég előtti utolsó időben különösen előtérbe kerül.

De ezek még mindig gondolati befolyásolások, ezek nem a megszállottság esetei. De a végidőben a megszállottság is egészen nyilvánvaló jelenség lesz. Emberek kerülnek teljesen uralom alá és az embertársaknak felfoghatatlanná válik, hogy mi mindenre képes az ember gonoszságból és rosszakaratból. Ezek

az emberek önmaguktól nem rendelkeznek kellő ellenálló erővel, akaratuk teljesen gyenge. A rossz szellemeknek sikerül testüket teljesen birtokba venni, hogy benne kitombolják magukat, minden rossz tulajdonságukat átvigyék, és olyan cselekvésekre készítsék, miket életük alatt ők vittek végbe. Sikerül nekik az illető lelkét félretolni és a maguk akaratát végbevinni.

A rossz szellem teljesen jogtalanul birtokba vehet egy emberi testet. De ha a léleknek, vagy a környezetéből egy embernek sikerül teljes bensőségességgel magát nekem átadni, és segítséget kér, akkor bármikor el lehet kergetni. Akkor én megtehetem, és meg is teszem, hogy parancsot adok neki a test elhagyására.

De a hitetlenség és az emberek szeretetlensége közbenyúlásomat gyakran megakadályozza. A birtokba vevést megengedem az illető lélek s környezete tisztulása céljából. Az is lehetséges, hogy mikor a rossz szellem kitombolta magát — gonosz akarata pusztító hatását látva jobb belátásra jut.

Az ember olykor felelősségre lesz vonva rossz tettei miatt, és hosszú, fájdalmas utat kell megtennie. Ekkor a rossz szellemnek is megszűnik minden lehetősége, hogy cselekvésre indítsa az embert — olyanokra, miket maga tenne, ha a Földön élne. Ekkor magától elhagyja a testet. A tulajdonképpeni lélek meg szívesen vállalja a szenvedést — bár mentes minden vétektől — de elviseli a büntetést a maga tisztulásáért. Ezáltal hamarabb kiérlelődik, mintha életútját különösebb vétek nélkül, langyosan élte volna végig.

Vegyétek mindig figyelembe ezt a különbséget, hogy a megszállottság nem a sötét szellemek testet öltése. Tudnotok kell, hogy az utolsó időben a pokol kilökött mindent magából, és a Sötétség Fejedelme a legnagyobb munkára biztatja követőit. De azt is tudnotok kell, hogy ezek a rossz szellemek is — ha akarnak - megmenekülhetnek az újra száműzetéstől. Mert hamarosan elérkezik a leszámolás napja, amikor minden lényt felelősségre vonnak, hogyan használta ki az időt, hogy megszabaduljon ellenfelem hatalmából.

Ámen.

B.D.Nr.8844

1964. 08. 22.

Faji kérdések - Újra megtestesülési tanok

Nem könnyű választ adni ezekre a kérdésekre, mert ti olyan szemszögből néztek mindent, hogy az ember csak a földi életben képes lelkileg felfelé fejlődni. Már ismételten hallottátok, hogy az Istengyermekség elérésére a földi út az egyetlen lehetőség. Tehát jóakarattal ez elérhető. De ez csak a legkevesebb embernek elérhető cél — különösen a végidőben, amikor a szeretet teljesen elhidegült.

Azt nem veszitek figyelembe, hogy a lélek fejlődése a túlvilági Birodalomban folytatódik, hogy sok iskolám van, ahol jóakarattal mellett folytatni lehet, ami a Földön elmaradt. Viszont ott már NEM érhető el az Istengyermekség fokozata. Mert a túlvilágon a lélek a mélybe is merülhet, és

akkor a ti könyörgő közbenjárásokra van szükség, hogy irgalmas szeretetem a lény segítségére siessen.

Ahol Jézus Krisztus megváltó tevékenysége által a megváltottság nem következhetett be – ott mindig **ÖRÖKKÉVALÓSÁGOKKAL** kell számolnotok. De előttem ezer év annyi, mint egy nap. És amikor azt kérdezitek – van e lehetőség annak kiegyenlítésére, ha valaki akaratom szerint mint néger inkarnálódik? Erre én ellenkérdést teszek: biztosak lehettek-e abban, hogy a fehér ember a maga inkarnációját nem használja fel istenellenes cselekvésekre? Mit használ neki, ha tudásban messze fölötté áll, de teljesen hitetlen és életét szeretet nélkül éli? Viszont a néger kedélyvilága megfelelően jó, és ezzel ő áll messze a másik fölött.

A legnagyobb rossz a hitetlenség, ami az emberre tapadhat. Ezzel vészes bilincsek vannak rajta, amely lehúzza. És az ilyen embereket nem is lehet egy földperiódus alatt megmenteni. A Földre, mint emberek nem kerülnek vissza, hanem bekövetkezik az anyagba való száműzetésük. Ugyanúgy azoknak is, akik még a túlvilágon vannak, és lezuhantak a mélybe, és akiknél a Megváltás Munkája nem hozott eredményt. Tehát nem elég nekik egy megváltó-korszak. Ahogyan az u.n. „félvad” emberfaj is első testbe-öltözését éli a Földön, és ha a túlvilágon sem törekszenek továbbfejlődésre, akkor lemerülnek és ismét száműzetésbe jutnak.

Ezek a száműzetések akkor mennek végbe, amikor az isteni rend helyreállítása céljából a Föld feloszlik. De ez nem újra-testbeöltözés, ahogyan ti emberek azt elképzelitek, ahogyan kedvetek szerint kívánjátok és elvárjátok, hogy teljesüljön. Ti mindennek határt szabtok, akár az időre, akár a helyre vonatkozóan, hogy hova kerültök. Az örökkévalóság fogalmaival nem számoltok, pedig azok nyomós dolgok számotokra. És ilyen örökkévalóság-fogalom, amikor a Föld átalakulásáról van szó. Ekkor ugyanis a fejlődés menetét minden ember újra elkezdi – de nem úgy, ahogyan kívánnátok, hogy a tökéletesedés céljából ismét visszatértek a Földre. A tökéletessé-válás elnyerése lehetséges a Földön, de megköveteli teljes **BEVETÉSETEKET**, és minden akaratotokat. De hogy erre már az emberek nem törekszenek, arra maguk adnak magyarázatot azzal, hogy szeretet nélkül és hit nélkül élnek.

De ahol szellemben és igazságban komolyan hívják Jézus Krisztust, ahol még elismerik és felismerik mint Megváltót – ott még van szeretet és az garantálja, hogy az ember tökéletes lesz – ahogyan az Atya is tökéletes a Mennyben.

A még éretlen lélekkel elköltözött szellemhez a túlvilágon számos segítő társul és a magasba vezetik. Viszont ha nem engedelmeskedik tanácsaiknak, a mélybe zuhan. De még innen is kaphat megváltást. Viszont, ha a világossággal telített lények minden fáradozása hiábavaló – akkor végül száműzetésbe kerül.

Ha már annyit tudtok, hogy a szeretet foka határozza meg az ismeretnek azt a fokát, amellyel a földről távoztok – akkor azt is megértitek, hogy minden

szellemi irányzat, amelynek az a törekvése, hogy a szeretetet kibontakoztassa — maga után vonja, hogy a halál előtt — vagy után megismerik Jézust. És amint felismerik — megváltásra is találhatnak. Tehát ekkor sem lenne szükséges, hogy a Földön valaki még egyszer megtestesüljön, hogy rátaláljon a benne való hitre.

Egy valami viszont meggondolandó. Ezeknek a szellemi irányzatoknak már előzőleg is van ismeretük az isteni Megváltóról és csak rajtuk múlik, hogy tőlem segítséget és helyes felvilágosítást kérjenek. Jogos követelésem, hogy engem magamat keressenek meg az olyan probléma tisztázására, amit csak én tudok megoldani. És majd azokat is taníthassam, akikben komoly akarat él, hogy odaát az igazság talaján állhassanak. Ha ezt nem mulasztják el, ők is az Istengyermekség várományosai lehetnek, mert biztosan ők is terjesztik majd tudásukat ahol csak lehet.

Tehát egyetlen esetben sincs rá szükség, hogy valaki a Földön reinkarnálódjon. Ezzel szemben a reinkarnációt a Világosság Birodalmából azért kéri, hogy valami missziót teljesíthessenek, amit csak világosság-beli lény vihet végbe a Földön. A lénynek ez is meghozhatja az Istengyermekséget, de erről maga nem tud, csak sejti a rábízott misszió által.

Ámen.

B.D.Nr. 6858

1957. 06. 26.

Az angyal-lények földi útja

Az el nem bukott angyaloknak is az a kívánságuk — bár elképzelhetetlen boldogságban élnek — hogy földi útra mehessenek. A teljes tökéletességre, az Istengyermekségre még nem juthattak el, mert annak feltétele a földi élet. De teljesül eme lényeknek is a kívánsága. Mérhetetlenül súlyos életfeltételek mellett járják ezt az utat, és többnyire el is érik céljukat — habár mint emberek nem tudnak arról, hogy honnan jöttek.

Igen hevesek és gyakori kísértések érik őket és földi életük is nehéz és fájdalmas. De lelkük, mert föntről jött — fokozott mértékben szeretetteljes. Így ezek az emberek igen hamar felismerik, hogy mi a céljuk és ezt a célt tévedések nélkül követik, minden külső nehéz sors, betegség és minden bajok ellenére. Legfőbb céljuk, hogy a Szellemi Birodalomban az Istengyermekséget elérjék — de ez csak a mélység legyőzésével érhető el.

Ezek a lények elsősorban a szellemi mélypont idején testesülnek meg, hogy a világosság sugarát elvigyék a világba, ahol mély sötétség uralkodik, mert ahol a Földön egy szeretetteljes ember munkálkodik, ott mindig világít egy szelíd fény, amely jólesően érinti az emberek lelkét. És a világosságból való lény mindig hoz magával a Földre ilyen szelíd fénysugarat, mert lelkében már a szeretetnek nem kell felgyulladni, mert mint kicsi láng már világít amikor belép a földi életbe.

Gyakran támadják ellenségesen az ilyen embereket, azért igaznak kell bizonyulniuk ugyanígy az akarati próbát is le kell tenniük, mert az a földi út feltétele. És mert valamikor nem sikerült neki – Isten ellensége különösképpen is megpróbálja elbuktatni őket. De az ember nem áll védelem nélkül hatalmával szemben. Szellemi barátai oldala mellett állnak – és mert folyton kéri Istentől, erőt vezetnek hozzá. Mert a főntről származó lélek soha nem törí szét kapcsolatát Istennel, bár cselekvésében és akaratában ő is teljesen szabad.

Ezért a szellemi elsekélyesedés idején az emberek között mindig lesznek a világosságnak és szeretetnek követői – olyan emberek, akik nyíltan Istenhez tartozónak vallják magukat, tevékenykednek érte és birodalmáért. Olyan emberek, akiket átjárt Isten Szelleme, akik buzgósággal és meggyőződéssel hirdetik Jézus Krisztust, az Isteni Megváltót és életük feladatát abban keresik, hogy a kereszthez vezessék az embereket, mert mélyebben megértik a kereszttáldozat jelentőségét és tudják, hogy az emberek milyen veszélyben vannak. Ezzel a tudással a szeretetben való élés ajándékozza meg őket, így tudnak Jézus Krisztus buzgó képviselői lenni.

Főntről a segítők mindig a legnagyobb szellemi ínség idején érkeznek, DE SEMMIT NEM TUDNAK RÓLA, HOGY HONNAN JÖTTEK. Akarati próbájukat nekik is le kell tenni, céljuk miatt olykor súlyos a földi életük és semmiképpen nem kaphatnak szellemi részről olyan befolyást, amely bizonyos gondolkodásmódra, beszédre vagy cselekvésre kényszerítené őket.

De amikor segítségre van szükségük, mindig várhatják, hogy segítséget kapnak, mert folyton Isten felé veszik útjukat, akit elismernek Atyjuknak és teljes szívből szeretnek. Szívük állandóan nyitva van a Szellemi Birodalomból jövő erő befogadására és céljuk elérése is többnyire biztosított. Az csak akkor jut veszélybe, mikor az ember olyan kapcsolatokat köt a Földön, amelyek lehúzzák.

A mélységbe való bukástól nem kell félnie, de fennállhat a veszély, hogy nem éri el a világosság legmagasabb fokát, de egykori boldogsága megmarad. Csak már nem az a „teremtett” angyal-lény, aki mást nem tud, csak az isteni akarat szerint gondolkodik, akar és cselekszik. Most már ő is megtette a földi utat, megvan a szabad akarata és annak irányát tanúságtevésre használta. Ezért bemehet a legmagasabb szférába, hogy leírhatatlanul boldog lehessen.

Ámen.

B.D.Nr.7831

1961. 02. 20.

A világosság-beli lényeknek megtestesüléséről

Ha a tiszta igazságot tudni akarjátok, mindig forduljatok hozzám és majd nem járjátok a tévedések útját. Újból a bennetek munkálkodó Szellemre utalok, nehogy veszélybe jussatok és olyan éréket fogadjatok el igazságnak, aminek nem én vagyok az eredete. Ismételten figyelmeztetek a sátán utolsó időben

végzett nagy munkálkodására is. Minden eszközzel küzd az igazság ellen, furfanggal és alattomossgal ejti el az embert, akik nem csatlakoznak egészen szorosán hozzám, akik már tévtanításokba keveredtek és nem hajlandók megszabadulni tőle. De én mindenkireh eljuttatom az igazságot, aki komolyan vágyódik rá.

Amikor a vég előtti időben, a világosság lényeinek „megtestesüléséről” van szó — az egyfajta misszió végbevételét jelenti, mert nagy a Földön a szellemi ínség és ezek a lények készek segíteni az embereken. És valóban — sok világossággal teli szellem van megtestesülve a Földön, **HOGY AZ EMBEREK ELŐTT ISMERETLENSÉGBEN ÉLVE** — teljesítsék missziójukat, és szellemi javakat vigyenek az emberek közé. Vagy szeretetben töltött életet élnek le előttük, áldásosan tevékenykednek az emberek között — tehát segítik őket, hogy a hozzám vezető helyes úton járjanak. Feladatuk többnyire abban áll, hogy szőlőmben tevékenyen dolgozzanak értem. Tehát, hogy embertársaik részére „IGAZI Isten ügynökei” legyenek, olyan tanítók, akiket magam képezek ki. Tehát akik helyettem beszélnek, akik igazi szolgálaim. A Szellembi Birodalomban maguk ajánlkoztak erre a megváltó munkára, és én elfogadtam ajánlásukat. De föltétele a Földön való testbeöltözés volt.

De ők nem tudják, hogy **HONNAN ÉRKEZTEK**, nem ismerik, hogy mi a feladatuk, amit már szabad akarattal elfogadtak. Olyan életet élnek a Földön, mint minden más ember, csak éppen szabad akaratuk erre az életútra, és erre a szőlőmunkára rendeli őket. Előző életükről sem tudnak semmit. És ennek így kell lenni — mert a hajtóerő teljesen a szabad akarat legyen — függetlenül attól, hogy milyen missziót teljesít. Valóban nem lenne áldásos számotokra, ha egy ember testbeöltözéséről tudnátok, mert gondolkodástok megzavarodna.

Ellenfelem ismeri az emberi gyöngeségeket, és ahol egy szikrányi gőgöt talál, ott könnyen rést üt magának. Tehát a világosság-beli lénynek én nem adok ismeretet róla, hogy honnan jött. Ennek ellenére az emberek ismeretet akarnak szerezni róla — de nem kérdik, honnan ered az ilyen ismeret? Az én Szellemem ilyent soha nem tárt fel. Sokkal inkább éretlen szellemek munkálkodnak, hogy tévedéseket terjesszenek és úgy állítsanak be embereket, mint testbeöltözött világosság-beli lényt. A valóságban azonban semmi szellemi misszió nem ismerhető fel, mert az nem épülne hazugságokra, vagy téves feltételezésekre.

A világosság-beli lények rejtve dolgoznak, vagy olyan szemmel-láthatóan lépnek fel, hogy az én megbízásomból való missziójuk egész határozottan felismerhető. Viszont mindent visszautasítanak, ami nem felel meg az igazságnak és a szellemvilágból eredő téves közléseket felismerik, hogy csalás és hazugság, és ennek megfelelően elítélik. Ők az **IGAZSÁG TALAJÁN ÁLLNAK, KÜZDENEK AZ IGAZSÁGÉRT**, és nem a tévtanokért, amelyek ellenfelemtől indultak.

Emberek — titeket pedig csak óvni tudlak a vég előtti utolsó időben tőle — mert mindent megtesz, hogy erőtlenné tegye az igazságot, és mindig tetszést arat azoknál, akik a RENDKÍVÜLIT keresik, akik nem elégszenek meg a tiszta, tőlem kapott igazsággal. Én azonban ismételten is magyarázatot adok, amint valaki komolyan kéri.

Ámen.

B.D.Nr.3391

1945. 01. 03.

Megtestesült Világosság-beli lény — Szellemi vezető missziója

Ami egyszer Istennel összekapcsolódott, az már örökké nem tud eloldódni tőle. Tehát a világosság-beli lény sem távozhatsz el és kapcsolódhat a sötéthez, mert egy misszió céljából a Földön testetöltött. Isten felé törekszik mindig, akkor is, ha mindenféle kísértésnek van a Földön alávetve és éppúgy végig kell járni a fejlődés útját, mint akármelyik más embernek. Viszont lelke Istent kívánja és ellenfelétől undorral elfordul.

Az ilyen ember már alapjaiból kiindulva is jó, és olyan képességeket fejleszt ki magában, amelyek által felismerhető, hogy Isten eszköze. A Földön erő-befogadó lesz, ezért embertársait képes vezetni és tanítani. Földi életútjának az a missziója, hogy mint szellemi vezető szolgálja az embereket. Állandó erő-befogadóvá teszi az a bensőséges kapcsolat, amivel mint ember fordul Istenhez — és amely már földi élete előtt is fennállt. Mindez életfeladatához hajtja, amelyet örömmel és Isten iránti odaadással teljesít. Ennek ellenére a sötétség szellemei keményen üldözik, minden alkalmat észrevesznek, hogy testét gyengítsék, hogy elbuktassák. Elvakultságukban nem tudnak semmit azokról a világosság-beli lényekről, akik a Földön testet öltött világosság-beli lények oldala mellett állnak. Arról az erőről sem tudnak, amely magában benne van és arról a mély Isten iránti szeretetről, amely szintén állandó védelmet jelent. Csak az embert látják benne, akin kipróbálhatják csábító-képességüket és akit minden módon gyöngíteni igyekeznek. Viszont körül van véve világosság-beli lényekkel és mert a szellemi világból érkező minden erőkisugárzást befogad — bizonyos mértékű erő és kegyelem fölött rendelkezik, hogy ellen tudjon állni minden ilyen kísértésnek.

Az emberek között meglévő szellemi ínség, rendkívüli segítségnyújtást követel. Ezért engedi Isten leszállni követeit a Földre — részben, hogy szellemileg munkálkodjanak, részben, hogy mint ember vándoroljanak az emberek között és nemesítően hassanak. De mindenekelőtt, hogy Isten akaratának megfelelően oktassa és tanítsa őket. Ők maguk kevés örömet találnak a földi életben, mert az örök haza megállíthatatlan vonzást gyakorol rájuk.

De a magukra vett missziót végre kell hajtani. Ezért vették magukra a testbeöltözést. De a szükség idején, munkálkodásuknak nagy jelentősége van az

Isteni Birodalom javára. Szokatlan erőt és kitartást igényel és egy teljesen Isten felé forduló akaratot. Ehhez járul, hogy a vég idején annyira nehezek az életfeltételek, hogy az emberek könnyen kudarcot vallanának, ha nem lenne tanácsadó és segítő mellettük, akik erejüket Istentől kapják, mert mélyen kapcsolódnak hozzá. A Földön áldásosan munkálkodnak, tehát lelkiismeretesen elvégzik missziójukat — amíg aztán ismét bemehetnek a Szellemi Birodalomba — amíg ismét szorosan összekapcsolódnak Istennel, akitől ugyan soha el nem szakadtak — de földi vándorlásuk alatt nem voltak tudatában ennek a szoros kapcsolatnak.

Ámen.

B.D.Nr.7049

1958. 02. 26.

Sátáni hatások - A megtestesült a Világosság-beli lények ellenhatása

A pokol kinyitotta kapuit és a pokol lakói a Földön garázdálkodnak. Részben mint emberek, részben hogy az emberek gondolkodását befolyásolják, vagy hogy visszaszorítják a lélek saját akaratát és birtokba veszik a testét. Ezért a végidőben nyilvánvalóvá válik a sátáni működés. Viszont az emberek kevés ellenállást tanúsítanak vele szemben, mert hiányzik belőlük a szeretet ereje, holott ezzel szemben a sátán tehetetlen lenne. Isten minden embernek segítséget ad, aki kész elfogadni segítségét. Isten részéről a szokatlan segélynyújtás is lehetséges és pedig ugyanolyan mértékben, ahogyan a sötétség erői megnyilvánulnak. Amikor az embereket szokatlan erővel támadják, gondolatilag a világosság erői is támogatást adnak. De mint ember az emberek között, testi öltözékben is segítségére sietnek. Tehát Istenből való erőáramot vezetnek hozzájuk — ezzel közvetítők Isten és az emberek között, mert Isten segítséget akar adni a sátán elleni küzdelemben.

Érthető tehát, hogy Isten világosságának hordozói a Földön mindenütt megtalálhatók, de azok az emberek, akiket az ellenfél követőihez kell számítani NEM ISMERIK FEL ŐKET, MINT ILYENEKET. A VÉG ELŐTTI UTOLSÓ IDŐBEN MAJDNEM LEHETETLEN VOLNA, hogy Isten megnyilatkozhatna olyan emberen keresztül, kinek lelke most kezdi menetét a Földön. Tehát alig volna lehetséges az érintkezés közte és az emberek között, ha nem lennének a világosság-beli lények, akik felajánlották, hogy leszállnak a Földre és segítenek azoknak az embereknek, akik még nincsenek teljesen az ellenfél hatalmában. Bár az Isteni Szellem felvevő edényévé kellene alakulni minden embernek, hogy megértse az Atya hangját. És ez lehető volna, ha az emberek Isten akarata szerint cselekvő szeretetben élnének. De ettől messze vannak. Az önszeretet uralja őket, ezért van Isten ellenfelének hatalma fölöttük — aki ezt ki is használja az emberek romlására.

De sok még a gyenge, tétovázó ember, akik még nem hódoltak be teljesen. A világosság-beli lények miattuk jöttek oly nagy számban a Földre, és Isten a világosság-beli lényeken keresztül maga szól hozzájuk. És ez hallatlan kegyelem. Egyúttal ellen-hatás, amely még sok embert elszakíthat az ellenféltől, ha kinyílnak erre a kegyelemre és elfogadják, hogy Isten szóljon hozzájuk. De ezek a kegyelmek nem hatnak kényszerítően az emberre, mert módjában áll mindenkinek, hogy engedi e megszólítani magát Istentől, vagy amikor egy világossághordozóval találkozik, elzárja szívét és fülét.

A Föld tele van a sátáni szellemmel, mert a Pokol Fejedelme vazallusait mind a Földre hozta. Ezek most gonosz felfogásukat át akarják vinni az emberekre. És ez rettenetes mértékben sikerül neki. És így állnak egymással szemben a szellemek — akár mint emberek testbe öltözve, akár úgy, hogy szellemileg akarnak hatni rájuk. A Földre jött a Világosság Birodalma és a sötétség birodalma. A szellemi küzdelem a Földön, de ugyanúgy a Szellemi Birodalomban is folyik. A világosság lényei olyan fegyverrel küzdenek Istenért és birodalmáért, amit Isten maga visz hozzájuk a tiszta igazsággal. — Ez képes mindenüvé világosságot sugározni. És aki ennek fénykörében tartózkodik, az kap erőt is, hogy ellen tudjon állni a sötét erőknek. A sötétség fegyvere a világi gazdagság. Az anyagi javak, az érzéki élvezetek és az uralkodni akarás az embereket mindig nagyobb mohóságba kergeti és akik hisznek benne, azok szellemét mindinkább elsötétíti.

Ezért küzd a világosság a sötétség ellen, a jó a rossz ellen, az igazság a hazugság ellen. A főntről érkezők Isten erejével harcolnak a pokol lakói ellen — az utóbbiak pedig erejüket a sátántól kapják. De hogy KI LESZ A GYŐZTES, az az emberre van bízva. A lelkek nincsenek kiszolgáltatva az ellenséges erőknek. Amint felröppen bennük egy gondolat vagy akarat, hogy megszabaduljanak a gonosz hatalmától, azonnal segítőkész lények állnak oldaluk mellett.

Akármennyire veszedelmes is a vég előtti utolsó napokban Isten ellenfelének tombolása, azért EGY EMBERNEK SEM KELL ELBUKNI — mert Isten biztos segítséget ad minden embernek, aki NEM AKAR elbukni. Ezért Isten a világosság-beli lényeken keresztül MAGA gyakorol hatást azokra az emberekre, akik szabad akaratból hozzátársulnak, hogy kapcsolatot hozzon létre a sötét és a fénytel telített világ között. Ezért mindig több és több követ lesz, aki az emberek között fellép, és Isten mindig erőteljesebben beszél az emberekhez. Munkálkodása annál nyilvánvalóbb lesz, minél jobban látszik az ellenfél dühöngése. Mert Isten és ellenfele közti harc a vég megérkezéséig tart, addig amíg hatalma meg nem törik, míg követőivel együtt meg nem lesz kötve és egy új, békésebb idő következik, ahol az embert már nem nyomorgathatja és a szellemi küzdelem egy időre véget ér. Béke lesz akkor a világon és az emberek állandó összeköttetésben lesznek Istennel és a világosság-beli lényekkel — akik köztük tartózkodnak és továbbra is tanítják őket. Éppúgy mint előzőleg történt.

Ezért direkt kapják Isten hangját, tehát egy boldog életet élhetnek az új Föld Paradicsomában.

Ámen.

B.D.Nr.8207

1962. 07. 05.

Megtestesült Világosság-beli lények - Szellem tevékenység - Médiumi átvitel

Azok a világosság-beli lények, akik a vég előtti utolsó napokban élnek testbeöltözve a Földön, AKARATOM SZERINT akkor cselekszenek, ha egész földi életük ideje alatt bensőséges kapcsolatban állnak velem. Tehát részükről nincs ellenállás velem szemben, azaz tudatosan alárendelik magukat akaratomnak. Ez megköveteli, hogy kapcsolatukat szabad akaratból maguk állítsák fel. Tehát olyan világosság-beli lény nincs, akit én kényszerítettem volna, hogy a Földön testbe öltözzön egy misszió teljesítése céljából. A benne lévő szeretet az ok arra, hogy nekem átadja magát, és a lény valóban akaratom szerint teljesíti misszióját. És emberek — elhíhetitek, hogy most is tevékenykednek és az áldást hoz nektek. De ezt mindig mind olyan emberek teszik, akik NEM TUDNAK SEMMIT RÓLA, hogy honnan jöttek. Az ilyen tudás nem hozna áldást sem a világosság-beli lénynek — tehát az illető embernek — sem az emberiségnek, akiknek a segítséget hozzák.

Szoros kapcsolatban vannak velem, földi feladatukat örömmel és odaadással végzik. Én nem használom fel akarat-nélküli bábként az értem munkálkodó embereket, hogy tanúskodjanak rólam. Hanem az ilyen ember — a testet öltött világosság-beli lény — akarata teljes szabadságával engedi, hogy Szellemem benne munkálkodjon, és az az igazságot hirdeti neki. Mert szellem-szikrája összekapcsolódik az Örök Atyaszellemmel — így hát az én megbízásomból beszél. Azaz, embertársainak ismeretet nyújt arról a szellemi kincsről, amit állandóan tőlem kap.

De ne tévesszenek meg benneteket a hamis próféták. Mert különösen a végidőben, hogy az embereket megtévessze, ellenfelem is kiadja magát, mint aki Krisztust képviseli. Álarc mögé rejti magát, és NEM RIAD VISSZA, HOGY ISTEN SZAVAIT HASZNÁLJA. Mert ismeri őket és most a saját szelleme szerint próbálja magyarázni. Ne engedjétek, hogy a hamis próféták és krisztusok megtévesszenek! Mert ellenfelem fedőkabátot keres magának, hogy hozzá tudjon férni azokhoz az emberekhez, akik hozzám tartoznak, és komolyan felém törekszenek. Ezzel olykor nagy eredményei vannak. GYAKRAN BESZÉL AZ ÉN NEVEMBEN IS, mert az emberek akarata ezt lehetővé teszi. A könnyen hívó, mediális képességű emberek mindent igaznak tartanak, amit az — állítólag — tőlem továbbít nekik.

Tegyetek különbséget, mi az amikor „Szellemem munkálkodik” benneteket, és mi a mediálisan kapott szöveg. Ez utóbbinál a befogadó saját akarata

kikapcsolódik, ezzel ellenfelem alkalmat kap a tevékenységre — és ezt ki is használja. De aki már felgyújtotta magában az ismeret világosságát, az átlátja szégyenteljes működését és nem engedi megtéveszteni magát. Mert aki az igazságban kíván élni, azt én elvezetem az igazsághoz és az ítélőképességet is megadom neki, hogy felismerje az **ÁLTALAM FÖLDRE VEZETETT SZAVAKAT, MINT IGAZSÁGOT**. Ellenfelemnek nem ad hitelt, akármilyen furfanggal is dolgozik, hogy az embereket megtévesse. Mert helyes útra vezetem az emberek gondolkodását, és amint az igazságra vágyódnak, magyarázatot kapnak róla.

Ámen.

B.D.Nr.8245

1982. 08. 19.

A végidőben sok világosság-beli lény megtestesül

A végidőben azért vált szükségessé, hogy sok lény megtestesüljön a világosságból, mert az emberek igen kevés szeretetet adnak egymásnak és ezért fokozódott a szellemi sötétség. És most az embereknek világosságra van szükségük. A szeretet lángját önmaguktól nem gyújtják fel magukban, hogy elég világosságot adjon, tehát kívülről kell megadni nekik, azaz olyan embereknek kell tanítani őket, akik ismerik az igazságot, tehát van világosságuk.

A szeretetben töltött életút által a megtestesült világosság-beli lények mint emberek ismeretet szereznek, mert megtestesülésük kezdetén az ismeret nekik is idegen. Éppúgy, mint minden embernek, nekik is képezni kell magukat, hogy a világosság hordozói lehessenek — de ez könnyen sikerül náluk, mert szeretet-teljesek, a szeretet pedig világosság, amely belülről világosítja meg őket.

Tehát ezeken keresztül vezetem szavaimat a Földre. Az embereknek világosságot ajándékozok, hogy megismerhessék az ősállapotot, a bukásukat és földi feladatukat, mint ember. Tehát az emberek nincsenek minden ismeret hiányában, még ha szeretet nélkül élnek is, mert felvilágosítom őket. Csak legyen elég jóakarát bennük, hogy a felvilágosításokat elfogadják és megfelelően éljék.

És épp a világossághordozókat — a megtestesült világosság-beli lényeket — ritkán hallgatják meg, mert azok szeretetet prédikálnak és követelnek. Az emberek pedig nem akarnak ennek a követelménynek eleget tenni. Ezért a világosság oldaláról még sokat kell küzdeni az emberek lelkének megmentéséért, mert szemüket, fülüket elzárják és inkább a világ hangjára figyelnek. Tehát határozottan kibontakozik két irány. A mélyen szellemi sötétségben lévők, akik mindent visszautasítanak — és a másik oldal, ahonnan világosságot sugároznak embertársaikra, és életvitelük az én parancsaimnak

megfelelő életvitel lesz. Ott majd gyarapszik a világosság, és olyan ismeretek fölött rendelkeznek, ami boldogítja őket, mert felismerik földi életük célját.

Támogatni kell az embereket, mert önmaguktól már nem tesznek semmit, hogy kijussanak szellemi sötétjükből. Akaratuk gyenge, mert amíg teljesen szeretet nélkül vannak, addig az ellenfél veszi igénybe. Ugyanis mindaddig annak a része, aki a sötétségbe vitte. Ezért kell ismételtén szeretetet prédikálni az embereknek, hogy szeretetben kell élni egymással, hogy a szeretetet gyakorolni kell. A világosság oldaláról mindig támogatást kap, hogy világosság gyulladjon benne és felismerje, miért él a Földön, miért teszi meg ezt az utat.

Ezért szólítja meg Isten a közvetítők — a Földön testet öltött világosság-beli lényeken keresztül az embereket, mert azok saját akaratból vannak kapcsolatban és pedig szoros kapcsolatban örök Istenükkel, és Teremtő Atyjukkal. Az embereknek azért akarnak megváltást vinni, hogy Mennyei Atyjuknak visszaadhassák gyermekeit. De ez csak akkor mehet végbe, ha azok nem ellenkeznek, ha elfogadják a világosságot, ha engedik, hogy az örök fény átsugározza őket. És ez mindig megtörténik, amikor hajlandók meghallgatni Isten szavát és szerinte élnek.

Ilyenkor a sötétség áttörést kap. Az embereknek ismereteik lesznek, tudomásuk lesz róla, hogy Atyjuk van a Mennyben, aki visszatérésre akarja segíteni őket. Azért küldi el követeit, hogy kisugározzák a világosságot, amelyet őtőle kaptak. Még erősen küzdeni kell a szellem sötétjében élő lelkekért, mert az embereket még a vég előtt meg kell menteni, hogy elkerülhessék azt a szenvedésekkel teli sorsot, amit az új Föld teremtményeiben való száműzetés jelent.

Ámen.

B.D.Nr.8664

1963. 11. 05.

A megtestesült világosság-beli lények segítőkészsége

Higgyétek el, hogy hamarosan igen rosszul állna az emberek sorsa a végidőben, ha nem küldenék mindig újabb világosság-beli lényeket, akik közvetlenül tőlem visznek világosságot a Földre és ezzel hozzájárulnak, hogy legalább a z o k az emberek megmeneküljenek, akik még teljesen nem adták át magukat ellenfelemnek. Tehát ezek a fényből való küldöttek a Sötétség Fejedelme ellen küzdenek — amennyiben felfedik a tévedéseket — amennyiben serkentik az embereket, amennyiben az igazság világosságát hozzák és ezzel megvilágítják az utat, amely visszavezet hozzám az Atyai Háza.

Ez időben erős ellenerőknek kell dolgozniuk, mert az ellenfél hatalma nagy, mert az emberek a hozzám, Örök Atyjuk iránti téves beállítottságukkal — maguk adják meg neki ezt a hatalmat. A sátán birodalmában foglalatoskodnak, és állandóan a szellem sötétjében járnak. Az én birodalmam viszont a

világosság és üdvösség birodalma és innen fénytel teli lények — akik tele vannak szeretettel a segítségre szoruló szerencsétlenek iránt — arra ajánlkoztak, leszállnak a Földre és segítséget nyújtanak, hogy mégiscsak rátaláljanak a visszavezető útra még a vég előtt.

És mert erre a mentőszolgálatra a tiszta szeretet hajtja őket — elfogadom ajánlkozásukat és ahol kilátás van eredményre, ott felhasználom őket és ők akár anyagilag, akár szellemileg szeretetben tevékenykednek. Mint emberek élnek az emberek között, tehát — bár lelkük már kiérlelődött, az emberekhez kell hasonlítaniuk. Azért nem válnak ki közülük; hasonló módon élnek, és nem egyszer nagyon szegényes körülmények között. De — soha nem látnak szükségét azért, mert mint szolgálaim dolgoznak a Földön. Én, mint a ház jó gazdája, átveszem minden földi gondjukat.

Ennek ellenére sem válnak ki feltűnően környezetükből — viszont missziójukról minden hívő ember felismerheti őket. Úgy szolgálnak, mint a világosság hordozói, mint az igazság hordozói, amit direkt tőlem kapnak és embertársaiknak továbbíthatnak.

Az embereket csak a tiszta igazság mentheti meg, mert a legnagyobb veszélyben vannak, hogy teljesen elvesznek a szellem sötétjében. Mert ti emberek képtelenek vagytok felmérni, hogy milyen veszedelemben van az emberiség most a vég előtti utolsó időben. Ez készlet rá, hogy világosságom követeit küldjem a Földre, akik mint emberek megtesznek minden tőlük telhetőt — én helyettem munkálkodnak a Földön, hogy az emberek ne legyenek hitbéli kényszerítésnek alávetve.

Bár a világosság hordozói majd maguktól is megsejtik, hogy honnan érkeztek, amikor maguk kapnak kinyilatkoztatásokat tőlem, hogy missziójukat teljesíthessék. Hamarosan észreveszik embertársaik szellemi mélypontját, és a reménytelenséget, hogy valaha is az igazság világosságához jussanak, ha nem kapnak valami szokatlan segítséget. És mert azzal, hogy szavaimat hozzájuk vezetem, bevezetem őket minden összefüggés felismerésére, így azt is tudják, hogy missziójuk teljesítésére maguk egy másik szférából jöttek.

Részemről ennek ellenére rejtve marad, hogy honnan jöttek, amíg mint ember is el nem érnek egy bizonyos érettségi fokot. De ez már csak röviddel a földi életük befejezése előtt megy végbe. Az emberekért végzett misszió számára nem érdekes, hogy melyik szellem testesült meg miatta. Mert minden világosság-beli lény, aki a földi útra felajánlotta magát, hogy szolgálhasson, szerető-szellem, aki közel áll szívemhez. Szeretetem annyira végtelenül mély a teremtményeim iránt, hogy a magam részéről nem csinállok fokozatokat, ahogyan a lehatárolt gondolkodás teszi.

Nálatok embereknél megtalálható a kívánság, hogy előzetes éltetekről megtudjatok valamit. Szeretettel arra készlet, hogy olykor kisebb utalásokat adjak — természetesen feltételezve, hogy ezeket ti helyesen magyarázzátok. Birodalmamban végtelenül sok az azonos szeretet-fokon álló lény, aki — bár

minden lény éntudattal bír — épp a maga nagy szeretete által, minőségében megfelel egy nagy Ős-szellemnek.

Őket én is átölelem szeretetemmel és a Földön is jelenvaló vagyok nekik, hogy szellemi missziójukban mellettük álljak. Mert sürgetően szükséges ez a misszió. Az emberek szellemi mélypontra jutottak, ahonnan csak a tiszta igazság vezet újra magasba. Ezt ti, követőim vegyétek direkt tőlem, és vezessétek tovább, hogy a tévedéseket felismerjék, hogy világosság legyen a Földön, hogy az emberek teljes Lényemben felismerjenek engem.

Ellenfelem épp ezt a felismerést akarja feltartóztatni, és útjuk alatt megakadályozni az embereket, hogy engem keressenek és megtaláljanak. Mert aki felismert végtelen szeretetemben, fölülmúlhatatlan bölcsességemben és igen nagy hatalmamban — az hozzám törekszik — és megmenekül. Többé nem bukik le a mélybe.

Ámen.